31. verzoekt de Commissie in samenwerking met de lidstaten aanbevelingen te doen met betrekking tot koeltemperaturen, uitgaande van het gegeven dat een niet-optimale en onjuiste koelkasttemperatuur levensmiddelen vroegtijdig ongeschikt voor consumptie maakt en leidt tot onnodige verspilling; onderstreept dat harmonisatie van de koeltemperaturen gedurende de gehele voedselvoorzieningsketen de bewaring van levensmiddelen kan verbeteren en de voedselverspilling kan verminderen voor producten die grensoverschrijdend worden vervoerd en verkocht;

32. verwijst naar de bevindingen van de enquête van de Commissie (Consumer Empowerment in the EU - SEC(2011)0469) volgens welke 18% van de ondervraagde Europese burgers de vermelding "ten minste houdbaar tot" niet begrijpt; verzoekt daarom de Commissie en de lidstaten meer duidelijkheid te creëren omtrent de betekenis van de data op de etiketten ("ten minste houdbaar tot", "houdbaarheidsdatum" en "te gebruiken tot") enerzijds om de onzekerheid van de consument over de geschiktheid voor consumptie van levensmiddelen uit de weg te ruimen en anderzijds om het publiek te voorzien van nauwkeurige informatie, in casu over het feit dat de minimale houdbaarheidsdatum "ten minste houdbaar tot" verband houdt met de kwaliteit terwijl "te gebruiken tot" slaat op de voedselveiligheid, om op die manier de consumenten te helpen om met kennis van zaken een keuze te maken; dringt er bij de Commissie op aan een gebruikersvriendelijke handleiding op te stellen over het gebruik van levensmiddelen waarvan de uiterste houdbaarheidsdatum bijna is verstreken, waardoor de veiligheid van gedoneerde of voor diervoeding bestemde levensmiddelen kan worden gewaarborgd, en daarbij voort te bouwen op de beste praktijken onder de actoren binnen de voedselvoorzieningsketen, bijvoorbeeld om vraag en aanbod sneller en effectiever op elkaar te kunnen afstemmen;

33. verzoekt de lidstaten initiatieven te bevorderen en te ondersteunen die zijn gericht op het versterken van een duurzame productie op kleine en middelgrote schaal die verbonden is met lokaal en regionaal verbruik en lokale en regionale markten; erkent dat lokale markten duurzaam zijn op milieugebied en bijdragen aan de stabiliteit van de primaire sector; verlangt dat het toekomstig gemeenschappelijk landbouwbeleid de financiering waarborgt van activiteiten die zijn gericht op de bevordering van de stabiliteit van de primaire sector, bijvoorbeeld via directe verkoop en lokale markten en alle vormen van stimulering van de kortste lijnen, ofwel de directe verkoop;

34. verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat kleine plaatselijke producenten en plaatselijke producentengroeperingen kunnen deelnemen aan aanbestedingen voor de uitvoering van specifieke programma's die met name de consumptie van fruit en zuivelproducten in scholen bevorderen;

35. dringt er bij de Raad en de Commissie op aan om 2014 uit te roepen tot het Europese jaar tegen de voedselverspilling als belangrijk instrument voor voorlichting en promotie, teneinde de Europese burgers bewust te maken en de aandacht van nationale regeringen te vestigen op dit belangrijke thema, opdat afdoende middelen beschikbaar worden gesteld om de uitdagingen van de nabije toekomst het hoofd te bieden;

36. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

De bestrijding van algen

P7_TA(2012)0015

Verklaring van het Europees Parlement van 19 januari 2012 over de bestrijding van algen

(2013/C 227 E/06)

Het Europees Parlement,

— gezien artikel 191 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dat bepaalt dat het beleid van de Unie op milieugebied bijdraagt aan het behoud, de bescherming en de verbetering van de kwaliteit van het milieu, alsook aan de bescherming van de gezondheid van de mens,

— gezien Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid,

— gezien artikel 123 van zijn Reglement,

A. overwegende dat alle Europese kustgebieden (Kanaal, Atlantische Oceaan, Noordzee, Oostzee en Middellandse Zee) te kampen hebben met wildgroei van algen door de eutrofiëring van de kustwateren en estuaria;

B. overwegende dat deze algen ernstige schade toebrengen aan de goede ecologische toestand van deze wateren, aan de volksgezondheid en aan de economische dynamiek van de betrokken gebieden;

C. overwegende dat dit verschijnsel de nationale grenzen overschrijdt en dus op Europees niveau moet worden aangepakt;

1. verzoekt de Commissie in het kader van Richtlijn 2000/60/EG een Europees actieplan ter bestrijding van algen uit te werken, dat gebaseerd is op de uitwisseling van goede praktijken en op samenwerking tussen alle belanghebbenden;

2. verzoekt zijn Voorzitter deze verklaring, met de namen van de ondertekenaars ([1]), te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsook aan de regeringen en parlementen van de lidstaten.

([1]) De lijst van ondertekenaars is gepubliceerd in Bijlage 1 bij de notulen van 19 januari 2012 (P7_PV(2012)01-19(ANN1)).

Erkenning van het eilandenpact als officieel Europees initiatief

P7_TA(2012)0016

Verklaring van het Europees Parlement van 19 januari 2012 over erkenning van het eilandenpact als officieel Europees initiatief

(2013/C 227 E/07)

Het Europees Parlement,

— gezien artikel 123 van zijn Reglement,

A. overwegende dat eilanden in hoge mate afhankelijk zijn van ingevoerde fossiele brandstoffen waardoor zij geconfronteerd worden met hogere brandstofkosten, maar dat zij tevens gelegenheid bieden voor onderzoek, demonstratie en ontwikkeling van duurzame energie en maatregelen op het gebied van doelmatig energiegebruik;

B. overwegende dat eilanden gevoelig zijn voor klimaatverandering door hun hoge peil van biologische verscheidenheid en hun broze ecosystemen;

C. overwegende dat duurzame grondstoffen er in overvloed voorkomen en dat het tot ontwikkeling brengen daarvan belangrijke gevolgen kan hebben voor verlichting van de aanhoudende structurele nadelen waarmee de eilanden kampen, en sociaal-economische voordelen voor de bevolking met zich mee kan brengen;

1. wenst de gemeenschappen en veraf gelegen gebieden geluk die het pact ondertekend hebben om het streefdoel van EU 2020 te overtreffen, door de CO_2-uitstoot op hun eigen grondgebied met ten minste 20% terug te dringen;

2. verzoekt de Commissie de Europese eilandgemeenschappen te blijven steunen om de duurzaamheidsdoelen van de EU te verwezenlijken;